

РЕШЕНИЕ

№ 9146

гр. София, 07.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **9837** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 3 Административнопроцесуалния кодекс вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, при евентуалност чл. 2в, ал.1, т.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), вр с чл. 4 §3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).

Образувано е по предявени обективно кумулативно съединени иски от „Риал Стейтс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ет. 7, ап. 73А, представлявано от управителя Г. Н. В., чрез пълномощника Адвокатско дружество „Г., Т. и Ко.“, преупълномощило процесуалните представители адв. Д. П., член на АК- Б. и адв.Я. Н., член на САК, с адрес за призовки и съобщения: [населено място], [улица], срещу Комисия за енергийно и водно регулиране, БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н О., [улица], представлявана от И. И. в качеството му на председател, с които, след изменение на иска с молба от съдебно заседание на 04.02.2026 г. /л. 493 -498 от делото/ се претендира сумата общо в размер на 117 346.44 лева, от които 111 560.99 лева главници и 5 785. 45 лева мораторни лихви, както и законната лихва от датата на предявяване на исквете до окончателното плащане, представляващи обезщетение за причинени вреди, вследствие на бездействието на КЕВР да измени размера на премията, която изплаща Фонд „Сигурност на

електроенергийната система“ /ФСЕС/ по сключен Договор за компенсиране с премии № ВЕИ – 345/23.08.2019 г., в сила от 01.10.2019 г. за Ф. „Р. С. 1“ и по Договор за компенсиране с премии №ВЕИ – 344/23.08.2019 г., в сила от 01.10.2019 г. за Ф. „Р. С. 2“.

На основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. АПК, или при условията на евентуалност на основание чл.2в, ал.1, т. 1 ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. АПК се претендират следните суми:

- сумата от 13 569,85 евро (тринадесет хиляди петстотин шестдесет и девет евро и осемдесет и пет евроцента), представляваща обезщетение за претърпени вреди от бездействие на Комисията за енергийно и водно регулиране да измени премията за периода 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г., включваща сумата от 6 554,64 евро (шест хиляди петстотин петдесет и четири евро и шестдесет и четири евроцента) за Ф. „Р. С. 1“ и сумата от 7 016,23 евро (седем хиляди и шестнадесет евро и двадесет и три евроцента) за Ф. „Р. С. 2“;
- законна лихва за забава в размер на 463,07 евро (четиристотин шестдесет и три евро и седем евроцента) върху горепосочената главница за забава от 01.07.2024 г. до датата на подаване на исковата молба (07.10.2024 г.);
- сумата от 16 123,21 евро (шестнадесет хиляди сто двадесет и три евро и двадесет и един евроцент), представляваща обезщетение за претърпени вреди от бездействие на Комисията за енергийно и водно регулиране да измени премията за периода 01.06.2024 г. - 30.06.2024 г., включваща сумата от 8 443,62 евро (осем хиляди четиристотин четиридесет и три евро и шестдесет и два евроцента) за Ф. „Р. С. 1“ и сумата от 7 679,59 евро (седем хиляди шестстотин седемдесет и девет евро и петдесет и девет евроцента) за Ф. „Р. С. 2“;
- законна лихва за забава в размер на 460,70 евро (четиристотин и шестдесет евро и седемдесет евроцента) върху горепосочената главница за забава от 01.08.2024 г. до датата на подаване на исковата молба (07.10.2024 г.);
- законната лихва за забава върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателно изплащане на дължимите суми.

В исковата молба се посочва, че ако КЕВР беше изпълнил задължението си за изменение на премията, съобразно изменението на прогнозната пазарна цена, то за Ф. „Р. С. 1“, собственост на „Риал Стейтс“ ЕООД при прогнозна пазарна цена за 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в размер на 183.70 лв./МВтч, премията, която е следвало да определи КЕВР и която е щяло да получи „Риал Стейтс“ ЕООД била в размер на 515.41 лв./МВтч. а не 448,84 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР).

За Ф. „Р. С. 2“, собственост на „Риал Стейтс“ ЕООД при прогнозна пазарна цена за 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в размер на 183.70 лв./МВтч, премията, която е следвало да определи КЕВР и която е щяло да получи „Риал Стейтс“ ЕООД била в размер на 301.90 лв./МВтч. а не 235,33 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР).

Независимо от гореизложеното и наличието на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за периода 01.07.2023г.- 30.06.2024 г., спрямо постигнатата за периода 01.07.2023-31.12.2023г. и прогнозната такава за оставащия срок от периода (01.01.2024 г. - 30.06.2024г.) на организиран борсов пазар, КЕВР не е изпълнила законовото си задължение да измени определените премии, в което се изразява бездействието на административния орган.

Ищецът твърди, че отговорността по ЗОДОВ е обективна и обхваща всички имуществени вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно практиката на Върховния административен съд, обективирана в Решение №1742/10.02.2021г. по адм. д. №3570/2020г. по описа на ВАС, III отд. „Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Преки са вредите, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са адекватно следствие от увреждането.“ Посочва, че в съдебната практика безпротиворечиво се приема и че имуществените вреди в тези случаи обхващат както претърпени загуби, така и пропуснати ползи (така напр. рсш. №15525/24.11.2011г. на ВАС, 111 отд., реш. №14649/03.12.2009г. на ВАС. III отд. и реш. №5329/15.04.2011г. на ВАС, III отд.).

Негативният ефект върху патримониума на ищеца е пряка последица от бездействието на КЕВР да определи нови премии, считано от 01.01.2024 година. Налице е очевидна и непосредствена причинно-следствена връзка между тях, тъй като, ако КЕВР е изпълнил задължението си да измени определените премии, дължими в полза на производителите на електрическа енергия от слънчева енергия, то ищецът щял да получава за периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. за Ф. „Р. С. 1“ в размер на 515.41 лв./МВтч. а не 448,84 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР), а за Ф. „Р. С. 2“ в размер на 301.90 лв./МВтч. а не 235,33 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР).

Размерът на пропуснати ползи се изразява в стойността на осуетеното вследствие на незаконосъобразното бездействие на органа конкретно увеличение на имуществото, което се явява чистият пропуснат приход от реализация на електрическата енергия на ищеца. Вредата на ищеца се изразява в разликата между по-високата премия, която е било задължително да се определи от КЕВР и премията, която ищецът е получил от ФСЕС.

Или с други думи, ако КЕВР е изпълнил законовото си задължение да измени определената премия по Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., поради настъпилото съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, то „Реал Стейтс“ ЕООД щяло да получи по-висока премия за произведената от неговите Ф. „Р. С. 1“ и „Ф. Р. С. 2“ и продадена на българската независима енергийна борса електрическа енергия.

Гореизложеното сочело, че ищецът търпи имуществени вреди под формата на пропуснати ползи от незаконосъобразното бездействие на КЕВР, като получава премии за компенсация от ФСЕС в по-нисък размер. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът КЕВР, в писмен отговор на исковата молба изразява становище за недопустимост и неоснователност на исковите претенции. Оспорва периода, за който ищецът има основание да претендира вреди. Счита, че за КЕВР не е било налице задължение да издаде решение. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Прокурор З. от СГП дава заключение, че исковата претенция е неоснователна и следва да се отхвърли.

Административен Съд С. - град, I отделение, 43 - ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи, изразеното становище на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Ищецът "Риал Стейтс" ЕООД притежава две фотоволтаични електрически централи, както следва: 1. Ф. „Р. С. 1“ с инсталирана мощност от 1.15 М., разположена в УПИ 1-2, идент. № 105002, землището на [населено място], [община], област П., въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07 – ЮЦР – 79/25.02.2011 г., издадено от Началника на РДНСК ЮЦР и 2. Ф. „Р. С. 2“ с инсталирана мощност 1.3005 М., разположена в УПИ V-7, имот № 105007, м. „С.“, [населено място], община, област П., въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК – 07 – Пз-40/22.06.2012 г., издадено от Началника на РО „Н.“ – П. при РДНСК ЮЦР – П..

На основание на чл. 31, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници („Д“, Обн. ДВ. бр.35 от 3 Май 2011г.) електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдителите по определената от ДКЕВР (сега КЕВР) преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на ЗУТ на енергийния обект за производство на електрическа енергия. На основание чл. 31, ал. 2, т. 1 от ЗЕВИ, електрическата енергия от възобновяеми източници по ал. 1 се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване за срок от двадесет години - за електрическата енергия, произведена от слънчева енергия (относимо за процесните Ф. „Р. С. 1“ и Ф. „Р. С. 2“). Така регламентираното в българското законодателство задължително изкупуване по преференциална цена представлява механизъм за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници по смисъла на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/110 (О, L 140/16 от 5 юни 2009 г.).

Дългосрочен договор за изкупуване на електрическата енергия от Ф. „Р. С. 1“ е сключен с „Е. България Електроснабдяване“ с №116/16.09.2010 г. за срок от 25 (двадесет и пет) години при преференциална цена в размер на 699,11 лв./МВтч, определена с Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР. Посоченият договор за изкупуване е прекратен с влизане в сила на договор за компенсиране с премии, а именно от 30.09.2019 г.

За Ф. „Р. С. 2“ е сключен с „Е. България Електроснабдяване“ с № 753/27.07.2012 г. за срок от 20 (двадесет) години при преференциална цена в размер на 485,60 лв./МВтч, определена с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. Посоченият договор за изкупуване е прекратен с влизане в сила на договор за компенсиране с премии, а именно от 30.09.2019 г.

Ищецът сключил с ФСЕС Договор за компенсиране с премии №ВЕИ-345 от 23.08.2019 г. („Договорът за премии“), в сила от 01.10.2019 г. (съгласно чл.25 от същия) за Ф. „Р. С. 1“ и Договор за компенсиране с премии №ВЕИ-344 от 23.08.2019 г. („Договорът за премии“), в сила от 01.10.2019 г. (съгласно чл.25 от същия).

Размерът на премията по Договора за премии се определя на основание §34, ал. 2 от ЗИД на ЗЕ, а именно - разлика между определената до влизането в сила на ПЗР към ЗИД на ЗЕ преференциална цена (в случая 485.60 лв./МВтч за Ф. „Р. С. 2“ и 699.11 лв. /МВтч за Ф. „Р. С. 1“) и определената прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник (в настоящия случай - слънчева енергия).

За периода 01.07.2023г. - 30.06.2024 г. определената от КЕВР премия, приложима за Ф. „Р. С. 2“, била в размер на 235,33 лв./МВтч, посочена по т. 2.10 от Решение № Ц-13/30.06.2023 г. и Ф. „Р. С. 1“ била в размер на 448.84 лв./МВтч, посочена по т. 1.9 от Решение № Ц-13/30.06.2023 г.

Разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ вменява задължението за Комисията да измени определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо

постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

Ищецът счита, че до 13.10.2023 г., когато сочената разпоредба на чл.31б, ал. 2 от ЗЕ е изменена, за КЕВР била налице възможност да измени определените премии, докато считано от тази дата (13.10.2023г.) при съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия период, КЕВР вече била задължена да приеме решение за промяна в определените премии. Липсата на издаден административен акт в този смисъл, при настъпили законово определени предпоставки, очертавали един от фактическите елементи за ангажиране отговорността на КЕВР по ЗОДОВ, а именно бездействие на органа да предприеме определените в закона действия - в случая да издаде ново решение за изменение на премиите.

До изменението през м. май 2024 г. на Наредбата №1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия („НРЦЕЕ“). чл. 40, ал. 2 от този подзаконов нормативен акт е сочил само право на Комисията при необходимост да измени определените премии. Този текст, обаче, считано от изменението на Закона за енергетиката на 13.10.2023 г. до промяната на наредбата на 10.05.2024 г. (ДВ. бр.41 от 10.05.24 г.), според ищеца противоречал на акт от по-висока степен. На основание чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове, съдът следвало да приложи по-високия по степен акт - в случая Закона за енергетиката.

За да възникне задължението на КЕВР за определяне на нови премии, то следвало да е налице „ съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар". Съгласно легалната дефиниция на това понятие по смисъла на §1, т. 16а от ДР на НРЦЕЕ, същественото изменение е налице, ако то е в размер над 15 на сто.

Постигнатата пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар за периода 01.07.2023 г. - 31.12.2023 г. и прогнозната такава за оставащия срок от ценовия период, а именно от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г., сравнени с определената прогнозна пазарна цена по Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., ищецът установил, че е налице съществено изменение с над 15 на сто, а именно 26,6 на сто.

Постигнатата пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар за периода 01.07.2023 г. - 31.12.2023 г. била в размер па 192.64 лв./МВтч, прогнозната такава за оставащия срок от ценовия период, а именно от 01.01.24 г.-30.06.24 г. била в размер на 183,72 лв./МВтч, а именно средната цена е в размер на 188.18 лв./МВтч за базов товар. При прилагане на груповия коефициент за производителите на електрическа енергия, произведена от слънчева енергия (каквото е и „Риал стейтс“ ЕООД) от 0,97619, то прогнозната пазарна цена за периода от 01.01.24 г.- 30.06.24 г. за тази група производителите следвало да бъде определена в размер на 183,70 лв./МВтч.

Тъй като ответникът не е изпълнил задължението си за изменение на премиата съобразно изменението на прогнозната пазарна цена, то за Ф. „Р. С. 1” при прогнозна пазарна цена за 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в размер на 183.70 лв./МВтч. премиата, която е следвало да определи КЕВР и която е следвало да получи „Риал стейтс“ ЕООД е в размер на 515,41 лв./МВтч, а не 448,84 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР). За Ф. „Р. С. 2” при прогнозна пазарна цена за 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в размер на 183.70 лв./МВтч. премиата, която е следвало да определи КЕВР и която е следвало да получи „Риал стейтс“ ЕООД е в размер на 301,90 лв./МВтч, а не 235,33 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. па КЕВР).

Независимо от гореизложеното и наличието на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за периода 01.07.2023г. - 30.06.2024 г., спрямо постигнатата за периода 01.07.2023-31.12.2023 г. и прогнозната такава за оставащия срок от периода (01.01.2024г. - 30.06.2024 г.) на организиран борсов пазар, КЕВР не била изпълнила законното си

задължение да измени определените премии, в което се изразява бездействието на административния орган.

Негативният ефект върху патримониума на ищеца бил пряка последица от бездействието на КЕВР да определи нови премии, считано от 01.01.2024 година. Налице била очевидна и непосредствена причинно-следствена връзка между тях, тъй като КЕВР е изпълнил задължението си да измени определените премии, дължими в полза на производителите на електрическа енергия от слънчева енергия, то ищецът щял да получава за периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. премия за Ф. „Р. С. 1” в размер на 515,41 лв./МВтч, а не 448,84 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР), а за Ф. „Р. С. 2” премия е в размер на 301,90 лв./МВтч, а не 235,33 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. па КЕВР).

Размерът на пропуснати ползи се изразявали в стойността на осуетеното вследствие на незаконосъобразното бездействие на органа конкретно увеличение на имуществото, което се явява чистият пропуснат приход от реализация на електрическата енергия на ищеца. Вредата на ищеца се изразявала в разликата между по-високата премия, която е било задължително да се определи от КЕВР и премията, която ищецът е получил от ФСЕС.

Ако КЕВР е изпълнила законовото си задължение да измени определената премия по Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., поради настъпилото съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, то „Риал Стейтс” ЕООД щяло да получи по-висока премия за произведената и продадена на българската независима енергийна борса електрическа енергия.

Гореизложеното показало, че ищецът търпи имуществени вреди под формата на пропуснати ползи от незаконосъобразното бездействие на КЕВР, като получава премии за компенсация от ФСЕС в по-нисък размер.

Експлоатираната от ищеца фотоволтаична електрическа централа реално била произвела и продала на организиран борсов пазар, чрез търговец на електрическа енергия, количествата електрическа енергия, за които понастоящем се претендира обезщетение за вреди, което се установило от приложените към исковата молба документи. В този смисъл вредите под формата на пропуснати ползи били напълно реални, а не хипотетични.

За двете Ф. ищецът има сключен с „Ф Инвест” ЕООД Договор за покупко – продажба на електрическа енергия № ДПП016/28.06.2023 г., изменен с Допълнително споразумение от 05.12.2023 г. Срокът на договора за изкупуване бил до 30.06.24 г. Договорът за изкупуване с търговец бил сключен на основание чл. 100, ал. 6 ЗЕ и чл. 11, т. 17 от Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ), като за същия срок бил и договорът за балансиране.

Предвид законодателно изменение в чл. 31, ал. 1, т. 5 ЗЕВИ (ДВ, бр. 56 от 2015 в сила от 24.07.2015 г.) произведената от ищеца електрическа енергия се изкупувала и премията се заплаща от ФСЕС до размера на нетното специфично количество. С оглед изменението на посочената разпоредба в ЗЕВИ била регламентирана и легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия”, което по смисъла на § 1. т. 29 от ДР на ЗЕВИ било средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г.

Комисията констатирала нетното специфично количество електрическа енергия въз основа на Решение № Ц-18/20.06.2011 г., а именно по т. 1.11 – 1302 kWh. при определената цена - 699.11 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 5 kW, каквато била и процесната Ф. „Р. С. 1“. Комисията констатирала нетното специфично количество електрическа енергия въз основа на Решение № Ц-18/20.06.2011 г., а именно по т. 2.15 – 1 188 kWh. при определената цена - 485.60 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW, каквато била и процесната Ф. „Р. С. 2“. До достигане на нетното специфично производство ФСЕС дължал премия на производителите. За процесния период от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. за собствените на ищеца Ф. не е достигнала нетно специфично производство на електрическа енергия от 1 188 kWh, т.е. премия се дължала в увеличения претендиран размер под формата на обезщетение за вреди от бездействие на административния орган.

За произведеното количество електрическа енергия за периода 01.01.2024г. до 30.06.24 г., ищецът е получил от ФСЕС премии по Договора за премии, което се потвърждавало от приложените към тази искова молба документи.

За произведеното и продадено количество ищецът вече бил извършил всички необходими за производството разходи (преки и непреки). Разликата между реализираните от ищеца приходи от премии, изплатени от ФСЕС и приходите, които би получил ищецът, ако КЕВР е изпълнила законното си задължение да измени определените премии, представлявала чистата пропусната полза за дружеството. Дружеството-ищец, без да извършва допълнителни разходи, би увеличило патримониума си със сумите, които представляват обезщетения за причинени от бездействието на КЕВР вреди, предявени като отделни иски при условия на обективно кумулативно съединяване с настоящата искова молба.

Между бездействието на КЕВР да измени определената премия от една страна и пропуснатите ползи за ищеца от друга страна била налице пряка причинно-следствена връзка.

Съгласно §34, ал. 2 от ПЗР към ЗИД на ЗН, ФСЕС изплаща на „Риал Стейтс“ ЕООД премия за произведената електрическа енергия от Ф. в размера на разликата между определената за енергийния обект преференциална цена и определената прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Поради липсата на решение на КЕВР за изменение на премиите, въпреки наличието на законово задължение и настъпили законово установените условия за това, ФСЕС не е изплащала премия в реално дължимия на ищеца размер.

Липсата на реакция от страна на КЕВР при промяна на пазарните условия създавало непредвидимост и несигурност, което довело до негативни финансови последици за ищеца и изобщо за производителите на електрическа енергия от ВЕИ.

По делото по искане на страните е допусната съдебно-икономическа експертиза (СИЕ), която е установила, че с Решение № Ц-13 от 30.06.2023г., за периода 01.07.2023 г. - 31.12.2023 г., КЕВР е определила прогнозна пазарна цена за базов товар средно за периода в размер на 192,64 лв./MВтч. Прогнозната пазарна цена на електрическата енергия за оставащия срок от периода 01.01.2024 г. – 30.06.2024 г. на организиран борсов пазар по данни за месец декември 2023 г. е 178.29 лв./MВтч. Ако се приложи корекция

надолу от 5%, както е подходено в Решение № Ц – 13/30.06.2023 г. спрямо прогнозната цена, прогнозната пазарна цена за базов товар за периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г. е 169.38 лв./МВтч. Вещото лице е дало заключения, че отклонението от определената от КЕВР с Решение № Ц – 13/30.06. 2023 г. прогнозна пазарна цена за базов товар от 01.07.2023 г. спрямо постигнатата цена на пазар „Ден напред“ на БНЕБ и прогнозната цена за оставащия срок то периода – първо полугодие на 2024 г. към края на м. декември 2023 г. е 27,7%, което е съществено изменение. Същото се отнася и ако се вземе предвид корекцията от 5% надолу, при което отклонението се увеличава и е 29, 4% и отново е съществено изменение.

Премията за Ф. „Р. стейтс 1“ е 518.06 лв./МВтч, а за Ф. „Р. стейтс 2“ е 304.55 лв./МВтч. При корекция от 5% надолу за Ф. „Р. стейтс 1“ е 522.41 лв./МВтч, а за Ф. „Р. стейтс 2“ е 308.90 лв./МВтч.

Вещото лице е дало заключение, че на база инсталираната мощност количествата, за които се изплаща премия на ищеца са за Ф. „Р. стейтс 1“ с инсталирана мощност от 1.148 МВтч – 1 363 824 кВтч, а за Ф. „Р. стейтс 2“ с инсталирана мощност 1,3005 МВтч – 1 544 994 кВтч.

Разликата между реализираните приходи от премии от „Риал Стейтс“ ЕООД, изплатени от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ за периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г. и приходите от коригираните премии /без допълнителна корекция/ е 116 029.33 лева, а с корекция от 5% надолу е 123 320. 98 лева. Върху тези суми законната лихва за забава общо е 6 015.69 лева, съответно 6 393.74 лева.

По въпросите на ответника вещото лице е отговорило, че ако КЕВР се беше произнесла за изменение на премиите, считано от 01.05.2024 г., разликата между реализираните приходи от премии от „Риал Стейтс“ ЕООД, изплатени от ФСЕС за периода от 01.05.2024 г. до 30.06.2024 г. и приходите от коригираните премии, изчислени от експертизата е 58 076.58 лева, а мораторната лихва общо е 1806. 74 лева.

Вещото лице е дало заключение, че изменението на определената от КЕВР прогнозна пазарна цена за базов товар от 01.07.2023 г. спрямо постигнатата цена на пазар „Ден напред“ на БНЕБ до м. 11. 2023 г. по данни към м. ноември 2023 г. не превишава 15% и не се определя за съществено. В този случай не се изменят премиите от ФСЕС, не се дължи главница и не се дължат лихви. По данни до м.12.2023 г. изменението е 15,9% и превишава 15%.

Разликата между реализираните приходи от премии от „Риал Стейтс“ ЕООД, платени от ФСЕС за периода 01. 05. 2024 г. – 30.06.2024 г. и приходите от коригираните премии при прогнозна пазарна цена за базов товар 215.68 МВтч е общо 66 580.25 лева, а мораторната лихва е 3 451. 94 лева.

Прието е и допълнително заключение на СИЕ, съгласно което, законната лихва върху разликата между изплатените премии от ФСЕС и приходите от коригираните премии, ако КЕВР беше изпълнила задължението си /116 029.33 лева/59 324.86 евро главница/ е 4 305.14 лева/2201.18 евро, за периода от 01.07.2024 г. до датата на предявяване на исковата молба. Върху главница от 123 320.98 лева законната лихва за същия период е 4 575.69 лева/2339.51 евро.

Заключението по допуснатата експертиза, основно и допълнително, е прието без

възражения от страните, като спорът между тях е относно това кой вариант от експертизите съдът следва да кредитира и как следва да бъде изчислено изменението между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар размерът на премията и съответно размерът на пропуснатите от ищеца ползи.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявените главни икове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, при евентуалност чл. 2в, ал.1, т.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), вр с чл. 4 §3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), са допустими.

Пасивната процесуална правоспособност по исковите за обезщетения по ЗОДОВ е ограничена от разпоредбата на чл.205 АПК, вр.чл.1, ал.2 ЗОДОВ, която предвижда, че искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

По изложените съображения исковите са допустими в производство по реда на чл. 203 и сл. АПК и подсъдни на Административен съд София-град съобразно чл. 7 ЗОДОВ.

Относно основателността на исковите претенции съдът намира следното:

Относно искът по чл. 2в, ал. 1. т. 1 във връзка с чл. 1. ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Разпоредбата на чл. 2в от ЗОДОВ (ДВ, бр. 94 от 2019 г.) урежда ред за разглеждане на икове срещу държавата за вреди от нарушения на правото на Европейския съюз (ЕС). Съгласно чл. 2в, ал. 1, т. 1 ЗОДОВ административните съдилища притежават компетентност да решават спорове, при които се твърди, че вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз за вреди по чл. 1, ал. 1, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд. Тези икове се разглеждат по реда на АПК.

Съгласно чл. 203, ал. 1 и ал. 2 АПК исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на Глава единадесета. (чл. 203-207), като за неуредените въпроси за имуществената отговорност по ал. 1 се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди или на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража. По силата на чл. 203, ал.3 АПК (ДВ, бр. 94 от 2019г.) по реда на същата глава се разглеждат и исковите за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз.

Извъндоговорната отговорност за нарушения на правото на ЕС е уредена в чл.240, §2 от ДФЕС - в случай на извъндоговорна отговорност, Съюзът, в съответствие с основните

принципи на правото, които са общи за държавите-членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители, при изпълнението на техните задължения. Доколкото други първични актове на правото на ЕС (ПЕС) не уреждат обезщетяването на вредите, причинени от държавата за нарушения на ПЕС, тази възможност се извежда от практиката на Съда на европейския съюз (СЕС, Съдът).

В практиката на СЕС - Решение от 19 ноември 1991 г. по съединени дела C-6/90 и C-9/90 и Решение от 5 март 1996 г. по съединени дела C-46/93 и C-48/93- Съдът достига до извод, че "при такива обстоятелства правото на обезщетяване е признато от общностното право, при положение че са изпълнени три условия, а именно че: 1. нарушената правна норма има за предмет предоставянето на права на частноправните субекти, че 2. нарушението е достатъчно съществено и, че 3. съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението на задължението, за което носи отговорност държавата, и вредата, претърпяна от увредените лица.

Що се отнася до условието относно неправомерното поведение на институцията, изисква се да е установено достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти (решения от 4 юли 2000 г., по дело C-352/98 P, EU: C: 2000: 361, т. 42 и 43 и решение от 9 септември 2008 г., по съединени дела C-120/06 P и C-121/06 P, EU: C: 2008: 476, т. 173). В мотивите на решение от 19 юни 2014 г., по съединени дела C-501/12—C-506/12, C-540/12 и C-541/12 се посочва, че що се отнася до второто условие (нарушението на съюзното право и достатъчно съществено), Съдът е имал възможност да уточни, че достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза е установено, когато е налице явно и значително неспазване от държавата членка на ограниченията, които са наложени на нейното право на преценка, като факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение, са по-конкретно степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните власти (решение от 05.03.1996г. по съединени дела C-46/93 и C -48/93, т. 56, т.57 и т.58 и решение по дело C-452/06, EU: C: 2008: 565, т. 37). Следователно, правото на преценка на държавата членка представлява важен критерий за установяване на наличието на достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза (решение по дело C-278/05, EU: C: 2007: 56, т. 72).

С оглед събраните по делото доказателства не се установява наличието на неправомерно поведение и достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза, както се твърди, че са нарушени разпоредбите на чл. 4. параграф 3 и чл. 6, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници („Директива 2018/2001“) и нарушение на принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания при упражняване на правомощията на държавата, които са й предоставени от Директива 2018/2001. Твърди се, че нарушението е извършено от КЕВР чрез издаване на дължим акт по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ за изменение на определената с Решение Ц-13/30.06.2023г. от КЕВР средна прогнозна пазарна цена за базов товар за регулаторния период, въпреки че е било налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода - над 15%, съобразно дефиницията по § 1, т. 16а от ДР на Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране

на цените на електрическата енергия.

В чл. 4 на Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници е предвидено, че с оглед да се постигне или преизпълни целта на Съюза, установена в член 3, параграф 1, и приносът на всяка държава членка за тази цел, определен на национално равнище за разгръщането на енергията от възобновяеми източници, държавите членки могат да прилагат схеми за подпомагане.

В чл. 4 параграф 4 е посочено, че: държавите членки гарантират, че подпомагането за възобновяема електрическа енергия се предоставя по открит, прозрачен, конкурентен, недискриминационен и разходоефективен начин. Държавите членки могат да предвидят освобождаване на малки инсталации и демонстрационни проекти от участие в тръжни процедури. Освен това държавите членки могат да разгледат възможността за създаване на механизми за гарантиране на регионална диверсификация на разгръщането на електрическа енергия от възобновяемите източници, по-специално за осигуряване на разходоефективна системна интеграция.

В чл. 6 (Стабилност на финансовото подпомагане) , параграф 1 и 2 от Директива 2018/2001 е предвидено, че: Без да се засягат адаптациите, необходими за съобразяване с членове 107 и 108 ДФЕС, държавите членки гарантират, че равнището на подпомагане и съответните условия, свързани с подпомагането, предоставено на проекти за енергия от възобновяеми източници, не се преразглеждат по начин, който да оказва отрицателно въздействие върху предоставените по това подпомагане права и да подкопава икономическата жизнеспособност на подпомаганите проекти. Държавите членки могат да коригират равнището на подпомагане съобразно обективни критерии, стига тези критерии да са установени в първоначалното съставяне на схемата за подпомагане.

В случая разпоредбата на чл. 4, параграф 3 на Директива 2018/2001 оставя възможността за прилагане на схеми за подпомагане в дискрецията на държавите членки, поради което сочените за нарушени разпоредби на правото на ЕС не създават задължение за тях да прилагат такива схеми и по аргумент за по-силното основание да ги актуализират на шест месеца. Следователно, посочените разпоредби не създават за частноправните субекти право на всеки шест месеца размерът на изплащаното им подпомагане да се актуализира по конкретен начин.

От изложеното следва, че като не е издал акт по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ за изменение на определената с Решение Ц-13/30.06.2023 г. от КЕВР средна прогнозна пазарна цена за базов товар за регулаторния период от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. , КЕВР не е нарушил съществено посочените правни норми на Директива 2018/2001 и принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания при упражняване на правомощията на държавата, които са й предоставени от Директива 2018/2001. Нито е осъществил незаконосъобразно бездействие.

В случая от установените факти не би могло да се заключи, че е налице достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза. Според мотивите на Решение от 5 март 1996 г. по съединени дела С-46/93 и С-48/93, решаващият критерий, за да се приеме, че дадено нарушение на общностното право е достатъчно съществено, е този на явно и значително неспазване от държава членка на границите, които са наложени на нейната свобода на

преценка. В това отношение сред елементите, които компетентната юрисдикция може да вземе предвид, следва да се посочат степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните или общностните органи, умисълът или непредпазливостта при неизпълнението на задължението, извинимият или неизвиним характер на евентуална грешка при прилагане на правото, както и обстоятелството, че поведението на общностна институция може да е допринесло за бездействие, за приемане или за запазване на национални мерки или практики, които противоречат на общностното право. При всички положения едно нарушение на общностното право е явно съществено, когато е продължило въпреки постановяването на решение, установяващо твърдяното неизпълнение на задължение, на решение по преюдициално запитване или на трайно установена практика на Съда в конкретната област, от които е видно, че въпросното поведение съставлява нарушение.

На следващо място СЕС припомня, че когато за нарушение на общностното право отговорност носи държавата, действаща в област, в която разполага с широко правомощие за преценка за извършване на нормативен избор, признаването на право на обезщетение въз основа на общностното право е поставено в зависимост от условието, че разглежданото нарушение е достатъчно съществено. Определени обективни и субективни обстоятелства, които в рамките на националната правна система могат да бъдат свързани с понятието за вина, са също така релевантни при преценката дали дадено нарушение на общностното право е или не е достатъчно съществено. От посоченото следва, че задължението за обезщетяване на вредите, причинени на частноправни субекти, не може да бъде поставено в зависимост от изведено от понятието за вина условие, което надхвърля пределите на достатъчно съществено нарушение на общностното право.

Изискването за достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти, цели, независимо от характера на съответния незаконосъобразен акт, да предотврати случаите, в които рискът от понасяне на вредите, които претендират засегнатите лица, накърнява способността на съответната институция да упражни в пълна степен правомощията си в обществен интерес, както в рамките на нормативната си дейност или на дейността, включваща упражняването на избор от областта на политическата икономия, така и в сферата на административните правомощия, при това без да пренася върху трети лица тежестта на последиците от явни и неизвиними нарушения (решения от 23 ноември 2011 г., S. /Съвет, T-341/07, EU: T: 2011: 687, т. 34 и цитираната съдебна практика, и от 25 ноември 2014 г., S. N. S. /Съвет, T-384/11, EU: T: 2014: 986, т. 51), в тази връзка в дискрецията на КЕВР е да съобрази и обществения интерес на потребителите при увеличаване размера на премията.

Не се установява достатъчно съществено нарушение на цитираните правни норми от Директива (ЕС) 2018/2001 и на принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания при упражняване на правомощията на държавата, които са предоставени от Директива 2018/2001.

Що се отнася до условието за наличие на вреда съгласно съдебната практика на СЕС решения от 27 януари 1982 г., по дело 51/81, EU: C: 1982: 20, т. 9, решене от 13 ноември 1984 г., по дело 256/80, 257/80, 265/80, 267/80, 5/81, 51/81 и 282/82, EU: C: 1984: 341, т. 9 и

решение от 16 януари 1996 г. по дело T-108/94, EU: T: 1996: 5, т. 54) извъндоговорната отговорност на Съюза може да бъде ангажирана само, ако ищецът наистина е претърпял действителна и сигурна вреда. Ищецът трябва да докаже, че това условие е изпълнено (решение от 9 ноември 2006 г. по дело C-243/05 P, EU: C: 2006: 708, т. 27) и по-специално да представи убедителни доказателства както за наличието, така и за размера на вредата (вж. решение от 16 септември 1997 г., по дело C-362/95 P, EU: C: 1997: 401, т. 31).

Ищецът твърди, че претърпените вреди са пропуснати ползи и представляват разликата между сумата, която ищецът би получил, ако бе постигната гарантираната преференциална цена и сумата, която ищецът реално е получил като приход през регулаторния период (от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г.).

За доказване размерът на претендираните вреди по делото е прието основно и допълнително заключение по допуснатата СИЕ. При условие, че няма издадено решение на КЕВР, размерът на вредите е изчислен от вещото лице, въз основа на начина, по който се определя размерът на премията, която е следвало да бъде определена за група „производители на електрическа енергия, произведена от слънчева енергия" за периода. Условието за наличие на причинно-следствена връзка е изпълнено, когато съществува непосредствена връзка като между причина и следствие, между допуснатата от въпросната институция неправомерност и претендираната вреда- връзка, която ищецът трябва да докаже. Съюзът може да носи отговорност само за вреди, произтичащи достатъчно пряко от неправомерното поведение на съответната институция (в този смисъл определение от 5 юли 2007 по дело C-255/06 P, непубликувано, EU: C: 2007: 414, т. 61). В случая, след като не се констатира неправомерност, не може да се говори и за причинна връзка.

Предвид изложеното, съдът приема, че в случая не е налице достатъчно съществено нарушение на правна норма на Директивата, предоставяща права на частноправните субекти. Тъй като реализирането на отговорността на държавата и общините по чл.2в, ал.1, т.1 от ЗОДОВ е обусловено от кумулативното наличие на всеки от елементите от състава на отговорността при липса на първата предпоставка следва да се приеме, че искът по отношение на ответника е неоснователен и недоказан. Предвид неоснователността на главния иск, неоснователна е и претенцията за присъждане на лихви върху главницата.

Относно иска по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ: В условията на евентуалност ищецът претендира присъждане на обезщетение за претърпени вреди, представляващи пропуснати ползи, разликата между сумата, която ищецът би получил, ако бе постигната гарантираната преференциална цена и сумата, която ищецът реално е получил като приход през регулаторния период (от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г.), в следствие на незаконосъобразно бездействие на КЕВР - неиздаване на дължим акт по чл. 31б, ал.2 от ЗЕ, ведно със законната лихва за забава, считано от 01.07.2024г. до окончателното изплащане на сумата. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или

бездействие и вредоносния резултат. Съгласно разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

При недоказване на която и да е от посочените предпоставки, обезщетение не се присъжда, като доказателствената тежест е за ищеца.

Отговорността по предявените искове по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е безвиновна, обективна за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на КЕВР.

Първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по ЗОДОВ–незаконосъобразното бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност е налице само, когато е налице бездействие на административен орган или длъжностно лице по негово задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Съобразно приложимата правна уредба и непротиворечивата съдебна практика на ВАС незаконосъобразно е всяко бездействие, представляващо неизвършване на действия в противоречие с предписано от императивна правна норма задължение. Бездействието е основание за отговорност, когато се изразява в неизпълнение на административни правомощия, възложени по силата на закона. Преценката за наличие на бездействие следва да бъде направена при анализ на нормативно установено задължение или възможност за действие. Задълженията като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактни, а конкретно регламентирани в Конституцията, закони и подзаконовите нормативни актове, за да е възможно да се ограничи кога тяхното неизпълнение влече последиците на чл. 1 от ЗОДОВ.

Под незаконосъобразно бездействие следва да се разбира дължими по силата на закона фактически действия. Незаконосъобразно бездействие по смисъла на чл. 203 АПК и чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е налице, когато административният орган не е изпълнил задължение за фактическо действие, което задължение произтича пряко от нормативен акт. Не е налице бездействие на административен орган в случаите на неизпълнение на задължение за произнасяне с волеизявление, т. е. за издаване на административен акт. Неизпълнението на задължения за волеизявление чрез произнасяне в срок, не представлява фактическо бездействие-основание за обезщетяване по реда на чл. 204, ал. 4 АПК и чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 6897 от 8.07.2022г. на ВАС по адм. д. № 11353/2021г., III о.; Решение № 5349 от 16.04.2014г. на ВАС по адм. д. № 6965/2013г., III о.; Решение № 7617 от 23.06.2015г. на ВАС по адм. д. № 13299/2014г., III о.; Решение № 7711 от 25.06.2015г. на ВАС по адм. д. № 10108/2014г., III о. и мн. др.

В чл.31б, ал.2 ЗЕ изм., бр. 86 от 2023г., в сила от 13.10.2023 г. е предвидено, че: “Комисията изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.”

Изменението на определените премии комисията извършва с решение- административен акт, представляващ волеизявление на властнически орган по смисъла на чл. 21, ал. 1 от

АПК. Следователно, с посочената разпоредба за КЕВР се създава задължение при определени условия да извърши посоченото правно действие - да издаде административен акт, с който да измени определените премии.

При така установеното, не е налице една от кумулативно изискуемите се материалноправни предпоставки, обуславящи основателността на предявените претенции по иска - липса на пряка и непосредствена връзка с отменения административен акт, респективно липса на бездействие, което според тезата на ищеца е налично бездействие, изразяващо се в неиздаване на акт по чл. 31б, ал.2 ЗЕ. Съгласно посочената разпоредба, при изпълнение на посочените в нея условия административният орган дължи издаване на административен акт, а не извършване на фактическо действие, с оглед на което всички доводи в жалбата, във връзка с незаконосъобразно бездействие, са ирелевантни за правния спор. Дори и да се приеме противната теза, че се касае за фактическо действие, което се изисква по силата на нормативен акт, а не за издаване на административен акт, отново не е налице основание за уважаване на исковите претенции. Няма незаконосъобразно фактическо бездействие на ответника. Както са изложени мотиви по-горе относно приложимото законодателство на ЕС, което е в синхрон и с вътрешното законодателство, не е възникнало задължение за КЕВР да издаде искания от ответника акт, независимо дали е фактически или правен.

Следователно, не е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразно бездействие при или повод изпълнение на административна дейност. При липсата на тази предпоставка е излишно да се обсъждат останалите предпоставки, доколкото, за да възникне отговорността на ответника, следва да са налице кумулативно елементите от фактическия състав, доколкото при липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

С оглед изложеното исковете като неоснователни и недоказани следва да се отхвърлят изцяло, както и акцесорните претенции за лихви.

В съответствие с изхода от спора и на основание чл. 10, ал. 2 и ал. 4 от ЗОДОВ, в полза на ответника следва да се присъдят направените разноски за вещо лице в размер на 954.07 евро и юрисконсултско възнаграждение в размер на 184.07 евро, съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. с чл.37 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на „Риал Стейтс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ет. 7, ап. 73А, представлявано от управителя Г. Н. В. с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. АПК, или при условията на евентуалност на основание чл.2в, ал.1, т. 1 ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. АПК, както следва: сумата от 13 569,85 евро (тринадесет хиляди петстотин шестдесет и девет евро и осемдесет и пет евроцента), представляваща обезщетение за претърпени

вреди от бездействие на Комисията за енергийно и водно регулиране да измени премията за периода 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г., включваща сумата от 6 554,64 евро (шест хиляди петстотин петдесет и четири евро и шестдесет и четири евроцента) за Ф. „Р. С. 1“ и сумата от 7 016,23 евро (седем хиляди и шестнадесет евро и двадесет и три евроцента) за Ф. „Р. С. 2“; законна лихва за забава в размер на 463,07 евро (четиристотин шестдесет и три евро и седем евроцента) върху горепосочената главница за забава от 01.07.2024 г. до датата на подаване на исковата молба (07.10.2024 г.); сумата от 16 123,21 евро (шестнадесет хиляди сто двадесет и три евро и двадесет и един евроцент), представляваща обезщетение за претърпени вреди от бездействие на Комисията за енергийно и водно регулиране да измени премията за периода 01.06.2024 г. - 30.06.2024 г., включваща сумата от 8 443,62 евро (осем хиляди четиристотин четиридесет и три евро и шестдесет и два евроцента) за Ф. „Р. С. 1“ и сумата от 7 679,59 евро (седем хиляди шестстотин седемдесет и девет евро и петдесет и девет евроцента) за Ф. „Р. С. 2“; законна лихва за забава в размер на 460,70 евро (четиристотин и шестдесет евро и седемдесет евроцента) върху горепосочената главница за забава от 01.08.2024 г. до датата на подаване на исковата молба (07.10.2024г.), законната лихва за забава върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателно изплащане на дължимите суми.

ОСЪЖДА „Риал Стейтс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ет. 7, ап. 73А, представлявано от управителя Г. Н. В. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски за вещо лице в размер на 954.07 евро и юрисконсултско възнаграждение в размер на 184.07 евро.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: